

عنوان مقاله:

بررسی آثار اجتماعی پدیده مهاجرت معکوس در مناطق روستایی سیستان

محل انتشار:

همایش ملی « پیشرفت پایدار؛ رهیافت تاریخ، فرهنگ و تمدن دارالولایهء سیستان » (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدحسین کریم - دانشیار، رشته اقتصاد، دانشگاه خوارزمی تهران.

نادر بارانی - دانشجوی دکتری، توسعه کشاورزی، دانشگاه یاسوج.

آذر اسکندری - کارشناس ارشد، رشته ترویج کشاورزی، دانشگاه یاسوج.

خلاصه مقاله:

مهاجرت برگشتی فرایندی است که براساس آن، افراد بعد از یک دوره اقامت طولانی مدت در سرزمین دیگر (مقصد) به سرزمین اولیه خود (مبدأ) باز میگردند. هدف اصلی از انجام این تحقیق بررسی تاثیر مهاجرت معکوس بر افزایش امنیت و پایداری اجتماعی در مناطق روستایی سیستان است. تحقیق حاضر از نوع تحقیقات توصیفی است که داده های مربوط به آن بهصورت پیمایشی و با استفاده از پرسشنامه و مصاحبه گردآوری شده است. جامعه آماری در این تحقیق کلیه سرپرستان خانوارهای مهاجر در روستاهای منتخب (N=384) است که با استفاده از جدول کرجسی و مورگان، 192 نفر از سرپرستان خانوار به عنوان نمونه تعیین شده اند. برای جمع آوری داده ها، پرسشنامه محقق ساخته به کار رفته است. برای تعیین اعتبار بخشهای مختلف پرسشنامه از روش اعتبار صوری و به منظور تعیین پایایی آنها از همسانی درونی روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. آماره ضریب آلفای کرونباخ (911/810-0/0) به دست آمده از پایایی خوب گویه های پرسشنامه حکایت داشت. براساس نتایج مهاجرت معکوس بر امنیت اجتماعی، تعامل اجتماعی، کیفیت زندگی، اعتماد اجتماعی، مشارکت اجتماعی و انسجام اجتماعی در منطقه سیستان تاثیر مثبت و معناداری داشته است. در بین روستاهای مورد مطالعه، روستای جزینک بهترین وضعیت را از لحاظ امنیت اجتماعی، روستاهای جزینک و قرقری بهترین وضعیت را از لحاظ انسجام اجتماعی، روستای گلخانی بهترین وضعیت را از لحاظ کیفیت زندگی و روستای بالاخانه بهترین وضعیت را از لحاظ تعامل اجتماعی در بین روستاهای مورد مطالعه داشته اند.

کلمات کلیدی:

مهاجرت معکوس، امنیت اجتماعی، پایداری اجتماعی، روستاهای منتخب، منطقه سیستان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904788>

